

4) кадрове забезпечення організації, яка має системоутворюючу функцію та широкий спектр взаємопов'язаних завдань і відповідних процесів, має передбачати комплекс навчальних програм для персоналу, що обумовлено серйозним дефіцитом фахівців з інноваційного менеджменту у країні.

Література

1. Геєць В. М. Проект Концепції Стратегії інноваційного розвитку України до 2020 р. - www.innovation.16mb.com/Proect.doc
2. Петухова О. М. Формування інтелектуально-інформаційної моделі інноваційного процесу. – Інтелект ХХІ, № 3, 2014. – С. 78–86.

УДК 338.45

РОЗВИТОК ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ В УМОВАХ РИНКОВИХ РЕФОРМ

Л. С. Ситник

Вступ. Без розвинутого промислового сектору економіка будь-якої країни є нестійкою і не має підґрунтя для розвитку. Проблеми розвитку промисловості країни ґрунтовно досліджували вчені: О. Алімов, О. Амоша, І. Булеєв, В. Геєць, М. Кизим, В. Ляшенко, М. Чумаченко, М. Якубовський. Разом з тим питання інноваційного розвитку промисловості, інвестування банків у промисловість з урахуванням реальних процесів деіндустріалізації, збільшення тіньової економіки, зменшення купівельної спроможності населення потребує подальшої розробки.

Основний зміст. Без інвестицій та кредитів економіка зростати не може. Але ризики ведення господарської діяльності настільки значні, що і вітчизняні підприємці, і західні інвестори не бажають інвестувати. Тому навіть за умов продовження існування загроз і ризиків, у тому числі викликаних агресією Росії, уряд має запропонувати таку економічну політику, яка сприятиме залученню інвестицій та збільшенню кредитування реального сектору економіки.

Гостра банківська криза, яка спостерігається в Україні протягом трьох років (2014–2017 рр.), коли припинили діяльність або стали банкрутами більше 80 комерційних банків, доводить важливість зв'язків банків із реальним сектором економіки. Практика показує, що, за винятком деяких випадків, менш за все постраждали банки, які мали надійні інвестиції в промисловість. Але в цьому напрямку банки стикаються також із значними проблемами. Промислові підприємства країни з їх переважно консервативною, малорухливою організаційною структурою та номенклатурою виробів виявилися у своїй масі нездатними до швидкої адаптації до змін на ринку. Це досі обумовлює високі енергетичні витрати і низьку ефективність економіки країни. І навіть коли падіння ВВП припинилося і почалося невеличке зростання, все одне актуально звучать питання інноваційного розвитку промисловості та інвестування банків у промисловість.

Реальні інвестиції, ефективно діючий інвестиційний механізм сприяють рішенню проблем макроекономічної стабілізації, структурної перебудови промисловості, яка здатна вивести національну економіку на шлях стабільного зростання. Початок ринкової трансформації економіки України супроводжувався глибокою соціально-економічною кризою, значним скороченням обсягів виробництва, повною розбалансованістю грошової та фінансово-кредитної системи. Під час економічного зростання підвищується роль банківського сектору у фінансуванні промисловості. За даними НБУ, аналіз вимог банків за кредитами в розрізі цільових вкладень свідчить про те, що з початку 2015 р. заборгованість за кредитами, наданими суб'єктами господарювання на інвестиційну

діяльність, зростала значно вищими темпами, ніж у 2016 р. (відповідно у 2,3 та 1,4 раза). У жовтні 2016 р. зберігалася зазначена тенденція: вимоги за кредитами на інвестиційні цілі зросли на 11,8 %, а на поточні потреби на 2,2 %. У структурі вимог 85,7 % становила заборгованість за кредитами, наданими на забезпечення потреб поточної діяльності, решта (14,3 % – на інвестиційні цілі). Подібна ситуація зберігалась до кінця 2016 р. Одним з пріоритетів діяльності уряду на 2017 р. визначено забезпечення здатності бізнесу до власного розвитку. Для цього потрібно продовжувати передачу повноважень на місця; сформувані умови для збільшення прямих іноземних інвестицій та стимулювання внутрішнього інвестування.

Методи державного стимулювання інвестиційної діяльності:

податкове стимулювання – зниження ставки податку, інвестиційна податкова знижка, відміна податків на реінвестування, податкові угоди з іншими країнами, податкові кредити;

фінансове стимулювання – прискорена амортизація, субсидії, пільгові кредити, інвестиційні гарантії, безпроцентні кредити;

інфраструктурне забезпечення – надання земельних ділянок у безкоштовне користування або за пільговими цінами, надання приміщень у безкоштовне користування або за пільговими цінами, забезпечення комунікаціями;

стимулювання конкретних інвестиційних проектів – цільове фінансування ресурсоприродозберігаючого обладнання та проектів, зорієнтованих на поліпшення умов праці і перепідготовку кадрів, сприяння у проведенні техніко-економічного обґрунтування проектів, цільове фінансування на проведення науково-дослідних і проектно-конструкторських робіт.

Поширення фінансової бази регіонам (10 % від прибутку підприємств, відрахування екологічного податку зросли з 35 % до 80 %, а від продажу підакцизних товарів – з 2 % до 5 %, податок на нерухомість) не дає можливості виконати завдання по залученню інвестицій, створенню сприятливого інвестиційного клімату на місцевому рівні. В умовах граничного дефіциту фінансових ресурсів доведеться збільшити трансферти з держбюджету.

За рахунок збільшення трансфертів з держбюджету відбулося номінальне зростання доходів місцевих бюджетів у 2016 р. у порівнянні з 2015 р. на 5,6 % (з 294,4 до 311 млрд грн). Однак з поправкою на інфляцію (у 2015 р. – 43,3 %) реальні доходи місцевих бюджетів скоротилися на 35,4 %. Питома вага дохідної бази місцевих бюджетів з урахуванням трансфертів у структурі консолідованого бюджету України за період 2013–2016 рр. скоротилася на 7 % – з 49 % у 2013 р. (220 з 442 млрд грн) до 42 % у 2016 р. (310 з 720 млрд грн)

Висновок. Для підтримки зростання економіки на базі інноваційного розвитку промисловості потрібно здійснення заходів з боку держави: забезпечення інтеграційних відтворювальних макроекономічних процесів, створення економічних інтересів у господарській діяльності; змінити систему прийняття управлінських рішень; створення індустріальних парків, як осередків інвестиційної політики; здійснення інвестицій спільно банківськими та промисловими менеджерами.

УДК 339.9

СТРАТЕГІЯ ІННОВАЦІЙНОГО ЗРОСТАННЯ КРАЇН З ТРАНЗИТИВНОЮ ЕКОНОМІКОЮ

О. В. Таранич

Пошук імперативів економічного зростання країн з транзитивною економікою є актуальним науковим завданням в умовах глобальної конкуренції й економічної диференціації країн. Коли політична ізоляція від глобального середовища стає тягарем